

CVIČEBNÍ LISTY

Příloha „Vojenských rozhledů“.

Redaktor: Plukovník gšt. František Pohunek.

CERVEN 1937.

Podplukovník pěch. Frant. Trutnovský:

Studie užití rychlé vyšší jezdecké jednotky v obchvatném manévru.

(Dokončení.)

I. Situace rychlé jezdecké divise dne 23. VI. v 11 hodin.

1. Předvoje skupin v čelním sledu postoupily do prostorů Zbýšov (záp. skup.) a Potěhy (vých. skup.), zajišťovací hlídka v Čáslavi.
Čela valných vojáků (boj. jednotky) dosáhly Dobrušky (záp. skupina) a Golčova Jeníkova (vých. skupina), cyklistický prapor v Habrech.

Skupina v 2. sledu je čelem u Skuhrova.

Velitel PZÚ. ve Vlkanči.

2. Předvoj 5. divise na postupu do Třebětína, valný voj divise čelem u Ledče.

3. Zprávy o nepříteli:

a) PO. 1 na postupu k Pardubicím zaslal dosud jen záporné zprávy o nepříteli.

PO. 2 zahnal nepř. hlídky (OA. s jezdci) z Golčova Jeníkova a narazil na odpor (cyklisty) u Čáslavě, který obchvátí s obou stran a zaja 2 příslušníky 11. jezd. pluku; byl však za postupu na Kutnou Horu zastaven novými odpory u Kluk a na výšinách z. od Církvice. Průzkumná hlídka, vyslaná na Žehušice, dosud nenarazila na nepřítele a postupuje k Týnici n. L.

PO. 3 zatlačil lehké prvky u Čejkovic, zaja 1 příslušníka SPO. 11. divise a byl zastaven nepř. odporem na výšinách jv. od Červených Janovic, u Lomce a Souňov.
PO. 4 obchvátí cyklisty u Třebětína (2 zajatce od cykl. čety SPO. 11) a byl zastaven silnějším odporem u Bohdanče.

b) Divisní letka zjistila během dopoledne větší shromaždiště vojsk v prostoru Uhl. Janovice a Zásmyk a počátky zákopů na výšinách u Zbraslavic a Malešova. Žádné nepř. jednotky nebyly zjištěny v Kolině, ani na přechodech přes Labe až do Pardubic.

Rychlá jezdecká divise.

SV. 23/VI, 12 hod.

II. Rozhodnutí velitele rychlé jezdecké divise.

1. Zdá se, že PO. zjednaly dotyk s lehkými zajišťovacími jednotkami nepřítele, jehož gros nepřekročilo ještě čáru Uhl. Janovice—Zásmyky.

2. Úmyslem velitele divise je rozehnat co nejdříve tyto jednotky s hlavním úsilím ve směru Čáslav—Kutná Hora, obsadit valným vojem výšiny u Zavadilky, Malešova a Kutné Hory a pak posunout předvoje v dotyk s gros nepřítele a zpožďovat jeho postup.

3. Umístění sestavy a úkoly:

a) Skupiny 1. sledu postoupí ihned do prostoru Hraběšín a Čáslav k útoku s hlavním úsilím ve směru: Lomce—Malešov (záp. skup., udržující spojení s předvoji 5. divise) a ve směru s. od Kluk—Mškovice (vých. skup.), kombinovaným s obchvatem (hlavní úsilí) s. od Kutné Hory a zajištěným až k Labi.

Hranice mezi skupinami: Chedrbí (na sev. okraji lesa)—N. Lhota (pro záp.)—Křesetice (pro vých.)—Mezholezy (pro záp.).

Jednotky PO. v pásmech skupin se podřizují veliteli skupin. Velitel vých. skupiny disponuje ještě cykl. praporem a 1 četou OA.

b) Skupina v 2. sledu posune své prapory do Zbýšova a Golčova Jeníkova a na rozkaz do prostoru Souňov a Čáslav, kdež je vyloží a obsadí jimi přechody v jejich blízkosti; prázdná auta se soustředí v prostoru u Zbýšova a Golčova Jeníkova.
2 čety k dispozici velitele divise pro vyložení ve Vlkanči.

Oddíl 10⁵ cm postoupí v čele vých. prap. do Tupadel a zaujme palebné postavení u Žák k palbě na přechody u Kutné Hory a Malešova.

4. Provedení útoku:

Čelní skupiny vyrazí k útoku nejpozději v 15 hodin; zmocní se obchvatem červených Janovic, trig. 292 (záp. skup.) a zajistí výšiny u Zavadilky, Týniště, Poličan a Kutné Hory.

Pak vyšlou předvoje v síle asi 1 korouhve s OA. a kul. směrem na Suchdol, Vidice a Košice s úkolem zjednat dotyk s nepřítelem a zpoždovat jeho postup.

Východní skupina vyšle ještě boční voj v síle 1 eskadrony, 2 cykl. čet a OA. do Kolína k střežení přechodů.

Spotřeba střeliva: 100 ran na dělo.

5. Letka vyhledá pomocné letiště u Dobrušky; úkol: střežit postup nepřítele z prostoru Uhl. Janovice—Zásmuk a Kolína.

Od 15 hodin zajistí doprovod útočných skupin a střežení pro odd. 10⁵ cm podle jejich žádosti.

1 letoun k dispozici velitele divise.

6. Oddíl OPL. bude krýt přesun aut. jednotek a jejich vykládání v prostoru Zbýšov—Golčův Jeníkov, pak Souňov—Čáslav.

7. SV. divise ve Vlkanči, pak Kluky; velitelé skupin na osách útoku (podají hlášení).

Všeobecná situace 1. armády

dne 23. VI. večer.

I. 1. armáda jižně od Sázavy udržela dosavadní čáru dotyku a přeskupila své síly k útoku směrem na Vlašim.

5. divise pronikla předvoji na čáru Fialník—Hranice—výšiny jv. od Zbraslavi, na níž je v dotyku s částmi 11. divise; části SPO. obsadily štipoklasy, její valné voje postoupily čelem do prostoru Bohdaneč—Milanovice.

Rychlá jezdecká divise se zmocnila záp. skupinou červených Janovic a Bahna (části PO. 2), výšin 394 z. od Týniště a 384 jz. od Malešova, výšiny Na štimberkách, kdež byla zastavena nepřítelem v síle asi 2 praporů, které drží Černiny, Chlístovice, Polánka. Palebná postavení dělostřelectva zjištěna u trig. 422 U kříže, Bedřichov a Nepoměřice (hrubě).

1 korouhev a 2 čety OA. se shromažďují v Úmoníně a Souňově.

Východní skupina rozehnala části jezd. pluku 11 (mnoho zajatců) a pronikla předvojem na výšiny Opatovický vrch, Vysoká, Mezholezy, kdež byl zastaven zbytek jezdeckta na výšinách u Tuchotic a Suchdolu, zesílenými k večeru částmi pěchoty z Uhl. Janovic. Baterie v paleb. postavení u Vidice.

Boční voj vnikl do Kolína, aniž narazil na nepřítele.

Valný voj zajistil čáru Velký Kuklík—Přítoky—Poličany—Křesetice a ubytoval se v prostoru Kutná Hora—Neškaredice—Malín. Skupina 2. sledu v prostoru Souňov a Čáslav.

Pomocné letiště jz. od Čáslavě.

SV. divise: Kutná Hora.

16. sam. brigáda se přesunula během odpoledne do prostoru Humpolec.

II. V týlu nepřítele sev. Sázavy nebyly zjištěny kromě uvedených sil žádné jednotky. Jižně Sázavy byl zjištěn přesun vojsk všech zbraní do prostoru Vlašim—Divišov.

III. Zdá se, že se nepřítel kryje severně Sázavy jen jednou vyšší jednotkou, zesílenou jezdeckým plukem. Zjištěné síly v týlu mohou být přesunuty buď na Krivšoudov nebo na sev. od Sázavy směrem na Čestín a Uhl. Janovice.

III. Rozhodnutí velitele 1. armády

dne 23. VI. v 15 hod.

1. Armáda zahájí dne 24./VI. v 6 hod. všeobecný postup na Benešov.

Vyšší jednotky j. od Sázavy (2 divise) budou útočit s úsilím na Vlašim — 1. cíl: severní okraj zalesněných výšin Právoňina, trig. 583 Hůra.

5. divise s. od Sázavy zmocní se prostoru Čestína a bude pronikat směrem na Kácov do boku nepřítele.

Rychlá jezdecká divise se nejprve zmocní prostoru Žandov—Uhl. Janovice, aby usnadnila 5. divisi vzetí Čestína, a bude krýt severní bok armády, zpravujíc velitele o nepříteli v Českém Brodě a Kostelci nad Černými Lesy. Pak pronikne z prostoru Uhl. Janovice do týlu nepřítele směrem na Č. Šternberk—Černé Budy a Benešov.

Hranice mezi 5. divisi a rychlou jezdeckou divisi: Štipoklasy—Kamenná Lhota—Huznice pro 5. divisi.

Posilové prostředky: 2 leh. aut. oddíly pro 5. divisi, 1 oddíl pro rychlou jezdeckou divisi.

16. sam. brigáda se přesune během noci do prostoru Golčův Jeníkov—Zbýšov—Dobruška—Habry, připravena k postupu na Malešev a Zásmyky nebo Zbraslavice.

2. Pozorovací pásmo letky rychlé jezdecké divise: Č. Brod—Kostelec n. Č. L.—Č. Brod—Poděbrady—Cidlina.

Stíhací a bombardovací letky armády budou působit nejprve ve prospěch jednotek s. od Sázavy.

3. SV. armády: Humpolec, SV. rychlé jezdecké divise: Kutná Hora—Vidice—Uhl. Janovice.

Rychlá jezdecká divise.

SV., 23./VI v 19 hod.

IV. Rozhodnutí velitele rychlé jezdecké divise pro útok a využití úspěchu.

1. Úmysl: útočit s hlavním úsilím ve směru Miškovice—Miletín—Uhl. Janovice kombinovaným s postupem na Žandov a zmocnit se cíle: Miletín—Košice—Bedřichov;

krýt se ve směru Zásmyky a získat zprávy, zvláště z prostoru Plaňany a Poděbrady;

pak využít úspěchu buď na Č. Šternberk nebo Černé Budy.

2. Hlavní útok do boku provede severní skupina nejprve směrem Vidice—Košice, pak Miletín trig. 239—Uhl. Janovice.

Pásmo: Roztěž—kóta 435—výšina jv. od Košic—Sudějov, vše pro již. skupinu.

Postupné cíle: Mražovský vrch, kóta 432 u Vidic,

trig. 465 u Miletína, kóta 462 u Košic,

Uhl. Janovice.

Prostředky: 3. motor. pluk, 1 esk. OA., 2 oddíly děl. zesílené větší částí děl. odd. 105 cm všeob. činnosti.

3. Pomocný útok (poutání) provede jižní skupina z prostoru koty 394 směrem na Bedřichov (1. cíl), Žandov (2. cíl).

Prostředky: 1 pluk jezd. brig., 1 esk. (zál. div.) v Křeseticích, 1 děl. oddíl a 2 čety OA.

4. Spojení s útokem 5. divise v pásmu j. od Chlístovic zajistí západní skupina jednotkami PO. 2.

Zajištění sev. boku obstará východní skupina 1 korouhví 1. pluku (2 esk. v zál. div. v Přitokách), 2 četami OA. (2 čety v záloze div.), 2 četami cykl., které se za podpory děl. skupiny zmocní Suchdolu a proniknou na výšiny j. od Chomutova, pak na Bečváry, zajistí je a event. provedou obchvat přes Vavřinec a Uhl. Janovice.

5. Zprávy:

a) PO. v Kolíně vysune půl esk., 1 četou OA. a četou cykl. směrem Plaňany—Č. Brod a Poděbrady.

PO. u Týnce a Pardubic postoupí do Žehuně, resp. Chlumce n. C.

Úkol: zjistit nepřítele a střežit jeho postup — zprávy na PZÚ. v Kolíně.

b) Divisní letka vyhledá letiště u Kutné Hory, pak u Uhl. Janovic. Pozorovací pásmo: viz rozhodnutí armády.

Zpravodajské úkoly pro noc: přesunuje nepřítel síly přes Sázavu u Rataj a Čerňých Bud od Prahy do Č. Brodu a Poděbrad?

Zprávy 1 hod. po svítání.

Během dopoledne zjistí přítomnost sil nejprve u Uhl. Janovic, Zásmyk, Plaňan a Poděbrad, pak u Rataj, Č. Bud, Milotic, Kourimě a konečně u Kostelce n. Č. Lesy, Českého Brodu a Nymburka.

Zprávy na SV. divise.

Od 5 hod. zajistí dozor pro děl. a při vyrazení doprovod hlav. útočné skupiny.

1 letoun k disposici divise.

6. SV. divise Kutná Hora, osa postupu Vidice—Uhl. Janovice, vel. skupin na osách postupu (podají hlášení).

Velitel rychlé jezdecké divise.

Major gšt. Bedřich Beneš:

Útok divise v rámci sboru na zběžně opevněné postavení.

(Pokračovní Cvičebních listů čis. 1, 2 a 4, 5/1937.)

Mapy 1:75.000 Mor. Budějovice a Třebíč.

I. Zahajovací boj 16. divise na výšiny jv. od Markvartic byl spuštěn v 22/5 v 17 hod. Do 18 hod. dostal velitel 16. divise tyto nejdůležitější zprávy:

P. pl. 47: Po přípravné palbě pronikal v otevřeném terénu na koty 561 a 582 u Rokytnice. Červený kladl nejprve odpor, pak ustoupil se hřbetu jv. od Markvartic se značnými ztrátami do lesa vých. od Rokytnice.

Prapor II/47 na východním křídle divise po umlčení odporů na sev. okraji lesa Zadní hory vnikl do lesa a postupoval pomalu na kotu 633 Zadní hory, kdež byly zjištěny prvky 1. praporu VII. MB.

Do 18 hod. se zmocnil p. pl. 47 prostoru Rokytnice a postupuje dále na jih poměrně snadněji.

P. pl. 46: zdolal odpor v Březovém lese a zmocnil se koty 593 sz. od Holého mlýna. Za boje v Březovém lese byl zajat poddůstojník od 3. praporu III. MB., jenž vypověděl: „III. MB. má 4 prapory pěchoty na autech. Naše rota měla postoupit na severní okraj lesa, v němž jsem byl zajat. Na svém postupu jsme překročili u Římovy (?) části 2. praporu, který tam kopal zákopy. O 1. a 4. praporu není mi nic známo.“

Od letectva: Pozemní práce v Čáslavickém kuloáru, pozorované během odpoledne, jsou označeny na průsvitce 1.

V Babicích byl kolem 18 hod. pozorován ruch pěchoty (?). Ve Vicenicích, Bohušicích, Mor. Budějovicích jsou auta.

Od děl. zpráv. služby: Za postupu 16. divise byly zjištěny asi 2 oddíly (1 oddíl u Cidlíny, 1 oddíl u Loukovic a baterie u Červeného mlýna) 10 cm polních houfnic. Jejich činnost byla značná. Střílely hlavně na křižovatku Veverka, na jižní okraje Březového lesa a na Rokytnice. Zdá se, že dělostřelectvo červených je dobře zásobeno střelivem. Je podezření, že do prostoru Veverky bylo stříleno plynové střelivo.

Od styčných důstojníků: 4. divise dosáhla prostoru Mastník. Bojuje s prvky VII. MB.

Na severních svazích Mikulovské hory a Hošťanky pracuje nepřítel na obranném postavení? Zdá se, že v tomto prostoru je nová vyšší jednotka, která byla pozorována během dne na pochodu na sv. od Znojma. V prostoru Hor. Újezd je děl. oddíl.

17. divise dosáhla čáry Valdorf—Seč a postupuje dále na Želetavu. SPO. VI. je v dotyku s červenými vojsky, jež se zakopávají na sev. svazích Horky a Sv. Margarety. Dělostřelectvo zjištěno v prostorech Domanil, Janovy a Cidlina (po 1 oddílu?).

A. Činnost velitele 16. divise po těchto zprávách bude se vztahovat na rozbor situace:

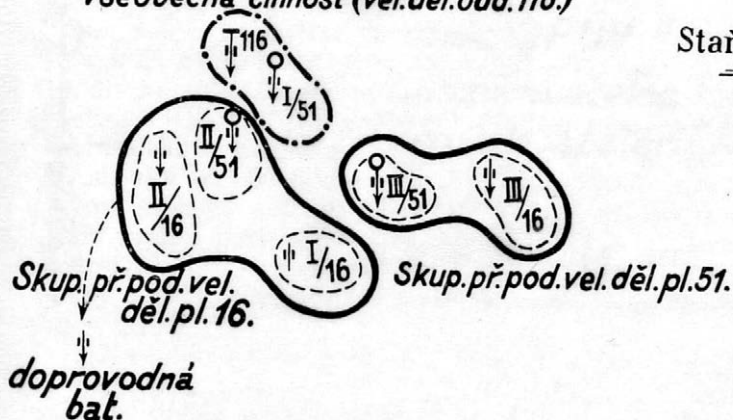
Situace vlastní. V zahajovacím boji šlo 16. divisi hlavně o zhodnocení nepřátelského odporu prolomením čáry Březový les—Veverka—sev. okraj Zadní hory, o zjednání dotyku se silami červených j. od Římovy—zámek Sádek a o získání výhodných podmínek k dalšímu útoku.

Účel zahajovacího boje byl splněn, pokud jde o zhodnocení odporu v 1. nepř. sledu. Šlo o předsunuté prvky nepřitele, jejichž síla byla jistě menší než pět praporů, které divise nasadila, neboť jejich odpor byl poměrně brzy zlomen.

Zprávy získané bojem jsou vždy nejpřesnější, neboť umožní identifikaci, a snad i výslech zajatců, jejichž výpovědi mají pro zpravodajství

Průsvitka 2.

Všeobecná činnost (vel.děl.odd.116.)

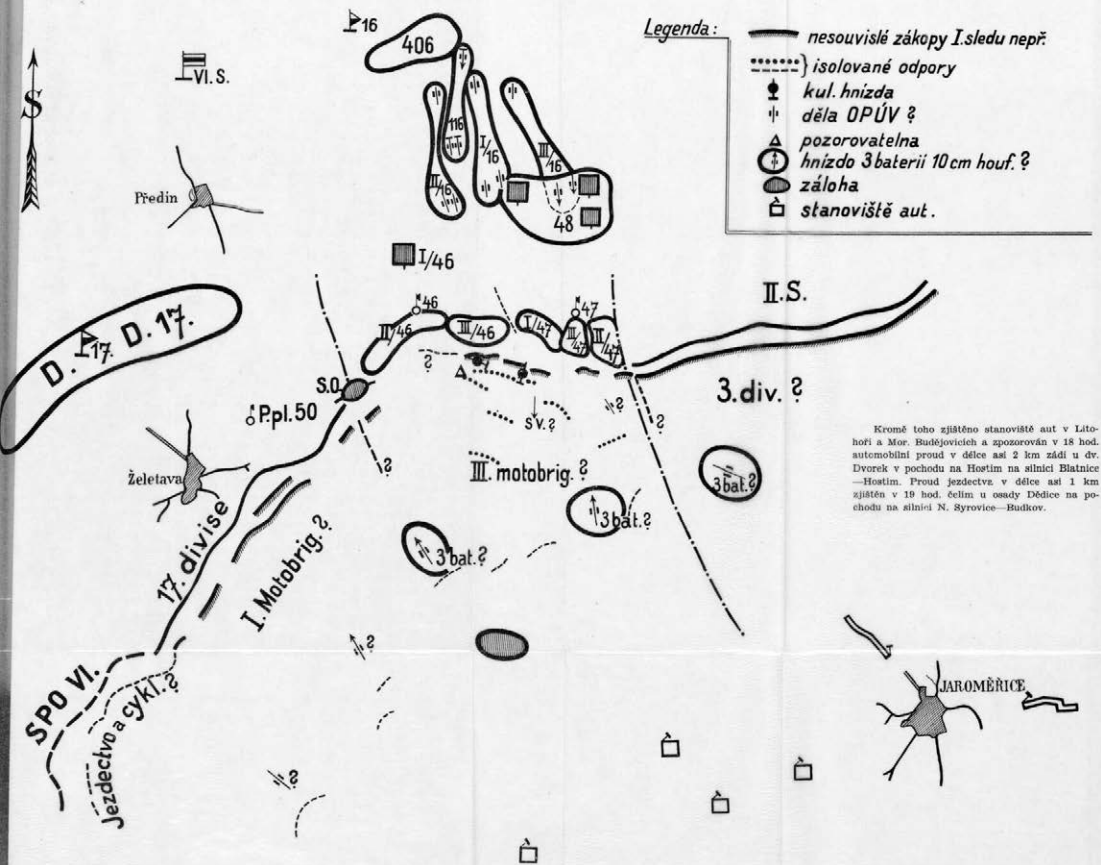

Čáslavice

K článku majora gšt. Bedřicha Beneše: Útok divise vrámci sboru
na zběžně opevněné postavení.

Cvičební listy (V. R. čís. 6, roč. XVIII. [1937]).

Kromě toho zjištěno stanoviště aut v Lito-
hori a Mor. Budějovicích a zpozorován v 15 hod.
automobilní proud v děle asi 2 km zádu u dv.
Dvorek v pochodu na Hostim na silnici Bialnice
— Hostim. Proud jezdecký v děle asi 1 km
zjištěn v 19 hod. čelím u osady Dědice na po-
chodu na silnici N. Syrovice — Budkov.

veliký význam. V daném případě byl zjištěn na hřbetu j. od Markvartic prapor 1/VII. MB. a v Březovém lese prapor 3/III. MB. Byly tedy na čáře Březový les—Zadní hory nejméně 2 prapory, které kladly tuhý odpor za živé podpory asi 2 lehkých děl. oddílů (?). Že tam nebylo více sil, možno usuzovat také z rychlosti postupu 1. sledu, poměr sil v 1. sledech mohl býti 2—3 prap. nepř. k 5 prap. 16. div. = 1:2.

Zdá se, že červeným vojskům šlo o to, získat čas k organisaci postavení j. od Říмова, neboť v tomto prostoru je nepřítel v obraně terénně nejslabší a tvoří spojení mezi terénně silnou obranou v prostoru Horky a Mikulovská hora.

V dalším průběhu lze očekávat, že 16. divise dojde do večera v dotyk s postavením na čáře j. od Říмова a že její sousedé zjednájí rovněž dotyk s obranným postavením v prostoru Horky a Mikulovská hora Nelze tedy pochybovat o tom, že již zítra provede VI. sbor s II. sborem rozhodný útok, při němž vzhledem na výhodnou situaci 16. divise bude tato divise v součinnosti se 4. divisi (záp. křídlem II. sboru) postupovati na jih a poněvadž 17. divise má před sebou terénně silnou nepřátelskou obranu a zalesněné pásmo, bude asi 16. divise pomáhat 17. divisi, aby se obě divise brzy spojily k další akci ve volném terénu. O tomto útoku netřeba pochybovat také vzhledem k tomu, že oba sbory musí rychle pomoci hlavním silám u Brna. Proto další úvahy povede velitel 16. div. se zřetelem na útok divise 23/5. (Ostatně možno předvídat, že by v tuto dobu velitel 16. divise měl již zprávy od sboru, že se zítra bude útočit.)

Nepřítel. O nepříteli může již nyní velitel 16. divise s 2. odd. uvažovat asi takto:

16. divise vejde patrně do večera v dotyk s hlavním nepřátelským postavením, tvořeným dvěma obrannými postaveními, vzdálenými od sebe 2—3 km; první pásmo má souvislejší zákopy a organisace terénu v hloubce asi 2 km je nejširší na směru Římov—Kozí vrch.

Toto postavení je pravděpodobně hájeno částmi III. MB. Rozmístění praporů není přesně známo. Možno však udělat tento předpoklad: Podle terénu a šířky pásma mezi zámek Sádka a hřbetem Makové, která je 6 km, může mít nepřítel v pásmu 16. divise 3, max. 4 prapory v 1. sledu. Hranice pásma III. MB. nejsou přesně známy. Rozhraní mezi VII. a III. MB. může být na zámku Sádka, neboť zde jsou přirozené hranice soutěsky Čáslavické. Není to však jisté, tím spíše, že v prostoru Markvartický vrch podle zpráv byl prapor 1/VII. MB. Proto je také možné, že zámek Sádek patří již VII. MB. V Březovém lese byl odpoledne zjištěn prapor 3/III. MB., poddůstojník tohoto praporu vypovídá, že překročil u Říмова části praporu 2/III. MB., které tam kopaly zákopy.

Jestliže Březový les byl obsazen jednotkami III. MB., bude asi Čáslavický les obsazen prvky III. MB., takže ty by sahalý až po hřbet Maková, jak již bylo řečeno. Prapor 3/III. MB. asi ustoupí do zálohy, snad do lesa Bolíkovického. Zbývající 1. a 4. prapor III. MB. mohou být v prostoru Trojanův mlýn—Víska—zámek Sádek. Pohyb pěchoty, zjištěný v Babicích, může nasvědčovat na SV. MB. nebo menší zálohy, snad prvky praporů na postavení j. od Říмова.

Že nepřítel může mít na obranném postavení j. od Říмова nejméně tři prapory, tomu nasvědčuje také terén, který tvoří tři prostory: Čáslavický les, hřbet j. od Říмова a pak hřbet táhnoucí se k zámku Sádka. Každý z těchto prostorů by mohl být bráněn asi jedním praporem.

Podle toho může si velitel 16. div. udělat představu o hodnotě odporu, který nepřítel může klásti: 3 prapory na 6 km, t. j. asi 1 prapor na 2 km fronty.

Počítáme-li, že prapor na 1½ km fronty za výhodných terénních podmínek může tento prostor ubránit, v daném případě vzhledem na 2 km fronty, značnou hloubku obranného postavení, která nutí k rozdělování prostředků, a konečně vzhledem na terén, který neskládá nejlepší obranné podmínky v soutěsce, možno usuzovat, že odpor nepřítele bude zlomen, nasadíme-li nejméně dvojnásobný počet praporů do útočného sledu, t. j. 6—7 praporů v 1. sledu.

Nejistota o nepř. obraně j. od Říмова doporučuje noční výpady za účelem identifikace nepřátelských sil v 1. sledu.

Organisace obranných postavení:

1. nepř. obranné postavení. Pokud jde o počet pásem odporů, jeví se 2 pásma:

1. pásmo: j. od Říмова asi 1½ km hluboké, 2. pásmo u Dubu—okraj lesa Červený, které chrání asi děl. = záchytné pásmo (?). Toto obranné postavení je zajímavé tím, že tvoří izolované odpory, rozptýlené do značné hloubky, takové, jaké nutno tvořit v obraně proti ÚV. Šikmé vedení zákopů na hřebtech, zákopy u Sádku, na sev. okraji Červeného lesa a na Poloudílech tvoří kapsy, kterým se nutno vyhnout a vyvracet obranu opanováním kořenů hřbetů v prostorech Haberlosy—U Dubu.

Dělostřelectvo. Umístění dělostřelectva nasvědčuje tomu, že je připraveno k obraně postavení j. od Říмова.

Do pásma 16. divise střelí 2 děl. oddíly (?) z prostorů Cidlina a Loukovice. Proti dalšímu postupu 16. divise může však působit také dělostřelectvo z prostoru Hor. Újezd (j. od Mikulovské hory), neboť údolí Římovského potoka je pozorováno z Hor. Újezda bočně vzhledem ke směru útoku 16. divise. To by bylo velmi nepříjemné, kdyby SD. toto hnízdo děl. neumlčelo. Proto také se nedoporučuje vést nápor divise na východním křídle 16. divise.

2. obranné postavení. Rýsuje se v prostoru Babice jako nespojitelné obranné práce celkem malých rozměrů na dominujícím prostoru u Babic, který ovládá směry pravděpodobného dalšího postupu 16. a 17. divise.

Rozdělení obranných prací nepř. na 2. postavení doporučuje rozdělit také další útok 16. divise na dvě údobí: v prvním údobí se zmocnit 1. postavení, v druhém údobí: 2. postavení u Babic.

Jak může nepřítel přes noc obranu zdokonalit? Od 21 hod. do 3 hod. je celkem 6 hod. = ½ prac. dne. Na vykopání 1 km zákopů (1.80 m hlubokého) je třeba 2.000 mužů za 6 hod. Poněvadž z 1 praporu může být použito k obranným pracím jen ⅔ mužstva (ostatní konají službu), možno předpokládat, že ze 4 praporů, které může max. nepřítel mít v kuloáru Čáslavickém, bude 1600 mužů pracovat. Z toho asi ⅓, t. j. 600 mužů, bude pracovat o překážkách (záseky, překážky v lese Čáslavickém nebo u lesa Sádku) a 1000 mužů o zákopech.

Uvážíme-li, že se v 1. sledu sníží výkonnost vlivem dotyku a rušením o 25—70%, přijdeme k závěru, že nepřítel mnoho neudělá a že může rozšířit za noc své zákopy asi o 1 km (hloubka zákopů 1.80 m).

Drátěné překážky nejsou, přes to však nelze vyloučit, že nepřítel bude mít záseky v lese, nebo že udělá nespojitelné drátěné překážky

před zákopy v prostoru Haberlosy nebo u Dubu, neboť zde může v noci pracovat, nebo konečně že přiveze třebas na autech překážky z týlu a nahází je před své zákopy, zvláště v prostoru j. od Říмова.

Možnosti nepřítel.

1. Obrana. Hlavní odpor nepřítel lze očekávat j. od Říмова na 1. pásmu odporu (hlavním pásmu odporu). Je však možné, že nepřítel stáhne vojska z tohoto pásma dozadu, aby ušetřil svých vojsk před dělostřeleckou přípravou (na př. na čáru U Dubu a na sev. okraj Červeného lesa). Je také možné, že nepřítel nepoloží těžiště obrany do hloubky na 1. pásmo odporu, nýbrž na hřbet Haberlosy—Červený les. Zato nelze předpokládat, že by nepřítel organisoval obranu, aby z ní pak ustoupil a bránil se více vzadu v terénu neorganisovaném.

Proto, aby naše přípravná palba nepadla do prázdna, doporučuje se nočními výpady přezkoušet dotyk.

Pokud jde o těžiště nepřátelské obrany, lze předvídat, že nepřítel je položí do otevřeného terénu, že přimkne k lesu do prostorů: Haberlosy, U Dubu, Kozí vrch, neboť v lese nemůže své palby tak dobře využít. Proto také bude obrana vyvrácená, bude-li 16. divise na tyto prostory útočit s nápor.

2. Protiútoky. Místní protiútoky lze očekávat zvláště z lesů: Čáslavického, Bolíkovického, na Kozím vrchu a podle okolností i z Červeného lesa. Proto nutno zvláště na 1. směru mít zálohy, střežiti je dělostřelectvem a udusit protiútoky v zárodku dělovou palbou.

Větší protiútoky. Udrží-li nepřítel Mikulovskou horu, může podniknout protiútok ve větším měřítku směrem Loukovice—Římov z východiště Tašky—Červený les, udrží-li nepřítel prostor Sv. Margareta—Horky, může podniknout protiútok směrem Lesonice—Čáslavice z východiště 2. postavení, nebo Kozí vrch—Tašky. Tyto nepřátelské protiútoky ztížíme (částečně vyloučíme) odnětím východišť, t. j. zmocníme-li se co nejdříve prostorů sev. okraj Červeného lesa a Kozího vrchu. Buď jak buď, nutno sledovat, nepřisunuje-li nepřítel větší jednotky k Červenému lesu a k Babicím.

3. Použití zvláštních boj. prostředků. Nepřítel může zaměřit plynem zvláště Rokytnici, Římov a předpolí. Proto nutno mít připraven AO. k asanaci zamořených míst. Poněvadž nepřítel má ÚV., může jí použít k protiútokům, zvláště v místních i větších protiútocích.

4. Všechny tyto nepřátelské možnosti budou podkladem pro zpravodajskou činnost divise, neboť, může-li se velitel rozhodnout beze zpráv o nepříteli (a priori), nemůže vést boj beze zpráv o nepříteli. Uvidíme později, jak z těchto možností nepřítel vyplynou také požadavky zpráv velitele, které se budou především stylisovat podle toho, co bude 16. divise dělat.

Terén: Půjde hlavně o to určit již nyní, kde s hlediska taktického bude výhodné vést nápor a kde volit východiště. Největší význam má prostor organisovaný nepřitelem v 1. obranném postavení. Terén tam tvoří tři rozdílné části: západní, zalesněnou a dominující část, kde spolupráce zbraní není výhodná, která však umožní obchvacování (vyvracení) střední části vých. od lesů až po čáru asi Víska—Bolíkovický rybník (těžiště nepřátelské obrany), jež je tvořena nevysokými terénními vlnami, nedovo-

lující nepříteli daleký výstřel a výhled a svažující se téměř od západu k východu. Zde je terén nepokrytý, hodí se výborně pro spolupráci zbraní a nemá mimo Čáslavice žádných větších překážek. Východní část má větší, šikmé vlny terénu, dovolující nepříteli pozorování a palby do větší hloubky, vyžadující od útočníka hlubší palby umlčovací. Mimo to jsou zde některé překážky, jako Dvorský rybník, Červený les, Loukovice, les Tašky, a proto není tak výhodná pro spolupráci zbraní jako část střední.

Podle terénu by tedy bylo výhodné, aby 16. divise vedla nápor, jak již bylo řečeno, východně od okrajů lesa Čáslavického a Bolíkovického.

Východiště útoku. Zásadně nutno volit východiště útoku co nejbližší k 1. pásmu nepřátelské obrany, aby pěchota mohla po umlčení nepřátelských odporů útočit co nejdříve na 1. nepřátelské odpory. Minimální vzdálenost bude asi 200 m, vzhledem na bezpečnostní pásmo dělových paleb přímé podpory. Ovšem, vždy se nepodaří na tuto vzdálenost se dostat vzhledem na nepřátelskou přehradu a pak to někdy není ani žádoucí, neboť zvláště v útocích, které nemožno spustit hned na úsvitě, by pěchota byla do spuštění dělostřelecké přípravy vydána palbám nepřátelské přehrady. V takovém případě pak bude východiště vytyčeno nejbližším horizontem, okrajem lesa atd. Poněvadž nelze předvídat, že 16. divise spustí zítra útok hned na úsvitě, nutno volit východiště k útoku všeobecně na čáře: kóta 567 sz. od Říмова — jižní okraj Říмова, kóta 551 sv. od Říмова a jižní okraje lesa v Horách.

V daném případě nebude tedy východiště dáno čarou a nebude souvislé, nýbrž bude dáno prostory již označenými, které 1. sled 16. divise do večera 22./5. asi snadno dosáhne.

Možnosti 16. divise, pokud jde o útok.

Pásmo divise je nyní až 6 km široké. Nebude-li pásmo zúženo, je k útoku dobývacímu terénu na celé frontě (počítáme-li na 1 prapor 750 m, na směru úsilí jen 600 m) potřebí asi 8 praporů, které by divise sice mohla zasadit do 1. sledu, ale neměla by skoro žádné prostředky k vedení boje. Poněvadž jde o nepřítel v zákopech, je potřebí nejméně 1 lehkého děl. odd. na 600 m, t. j. organické děl. 16. divise může obsáhnout jen asi 1800 m útočné fronty, při čemž ochranné palby jsou na této frontě zajištěny jedním hrubým děl. odd. jen asi z polovice. (Přistě dále.)